

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. ---

Dosar nr. ...

Ședința publică din data de ...

Completul constituit din:

LR	- Președinte
LV - Judecător IA	- Judecător

Magistrat-asistent - MI

Pe rol se află soluționarea cauzei având ca obiect recursurile în casație formulate de inculpații Y și X împotriva deciziei penale nr. ... din data de ... 2021 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, pronunțată în dosarul nr. 19....

Dezbaterea au avut loc în ședința publică din data de ... 2021, la care a participat, din partea Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna **procuror** --.

Sușinerile apărării și ale reprezentantului Ministerului Public au fost consemnate în încheierea de ședință din data de ... 2021, parte integrantă din prezenta, iar Înalta Curte a stabilit termen pentru pronunțare la data de ... 2021, iar ulterior a amânat pronunțarea la data de ... 2021, când a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr... a Judecătoriei Zalău, pronunțată în dosarul nr. ..., s-au dispus următoarele:

I. În temeiul art. 238 alin. 1 C.pen. raportat la art. 396 alin. 1, 2 și 10 C.proc.pen., a fost condamnat inculpatul Y la pedeapsa de *1 an închisoare*, pentru comiterea infracțiunii de *abuz de încredere*.

În temeiul art. 245 alin. 1 C.pen. raportat la art. 396 alin. 1, 2 și 10 C.proc.pen., a fost condamnat inculpatul Y, la pedeapsa de *1 an și 3 luni închisoare*, pentru comiterea infracțiunii de *înșelăciune privind asigurările*.

În temeiul art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006, raportat la art. 396 alin. 1, 2 și 10 C.proc.pen., a fost condamnat

inculpatul Y, la pedeapsa de 5 ani închisoare, pentru comiterea infracțiunii de *contrabandă*.

În baza art. 67 alin. 1 C.pen., s-a interzis inculpatului cu titlu de pedeapsă complementară, pe o durată de 3 ani, exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa funcția de administrator a unei persoane juridice, de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunilor) C.pen., în condițiile prevăzute de art. 68 alin. 1 lit. c C.pen.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen., s-a interzis inculpatului cu titlu de pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g C.pen. pe durata și în condițiile prevăzute de art. 65 alin. 3 C.pen.

S-a constatat că infracțiunile pentru care inculpatul Y a fost condamnat în prezenta cauză sunt săvârșite în concurs real cu infracțiunile pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. SP a Judecătorei Șimleu Silvaniei, pronunțată în dosarul .., definitivă prin decizia penală nr. a Curții de Apel Cluj, la data de ...

În baza art. 97 alin. 1 C.pen., a fost anulată suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei rezultante de 1 an și 4 luni închisoare aplicată inculpatului prin sentința penală nr. SP a Judecătorei Șimleu Silvaniei.

A fost descontopită pedeapsa rezultantă de 1 an și 4 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. SP a Judecătorei Șimleu Silvaniei în cele 2 pedepse componente de: 1 an închisoare și 1 an închisoare și a fost înlăturat sporul de 4 luni închisoare aplicat.

În baza art. 38 alin. 1 C.pen. raportat la art. 40, art. 39 alin. 1 lit.b C.pen. au fost contopite pedepsele de 1 an închisoare, 1 an și 3 luni închisoare și 5 ani închisoare aplicate inculpatului Y în prezenta cauză cu pedepsele de 1 an închisoare și 1 an închisoare aplicate inculpatului prin sentința penală nr. SP a Judecătorei Șimleu Silvaniei, a fost stabilită pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare, la care s-a adăugat un spor de 1 an și 5 luni închisoare (ce reprezintă 1/3 din totalul celorlalte pedepse), iar în final, s-a stabilit în sarcina inculpatului Y pedeapsa rezultantă de *6 ani și 5 luni închisoare cu executare în regim de detenție*.

II. În temeiul art. 238 alin. 1 C.pen. raportat la art. 396 alin. 1, 2 și 10 C.proc.pen., a fost condamnat inculpatul X, la pedeapsa de *1 an închisoare*, pentru comiterea infracțiunii de *abuz de încredere*.

În temeiul art. 245 alin. 1 C.pen. raportat la art. 396 alin. 1, 2 și 10 C.proc.pen., a fost condamnat inculpatul X la pedeapsa de *1 an și 3 luni închisoare*, pentru comiterea infracțiunii de *înșelăciune privind asigurările*.

În temeiul art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006, raportat la art. 396 alin. 1, 2 și 10 C.proc.pen., a fost condamnat inculpatul X, la pedeapsa de *5 ani închisoare*, pentru comiterea infracțiunii de *contrabandă*.

În baza art. 67 alin. 1 C.pen., s-a interzis inculpatului cu titlu de pedeapsă complementară, pe o durată de 3 ani, exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b C.pen., în condițiile prevăzute de art. 68 alin. 1 lit. c C.pen.

În baza art. 65 alin. 1 C.pen., s-a interzis inculpatului cu titlu de pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b C.pen. pe durata și în condițiile prevăzute de art. 65 alin. 3 C.pen.

În baza art. 38 alin. 1 C.pen. raportat la art. 39 alin. 1 lit. b C.pen., au fost contopite pedepsele de 1 an închisoare, 1 an și 3 luni închisoare și 5 ani închisoare aplicate inculpatului X în prezenta cauză, s-a stabilit pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare, la care s-a adăugat un spor de 9 luni închisoare (ce reprezintă 1/3 din totalul celorlalte pedepse), iar în final s-a stabilit în sarcina inculpatului X pedeapsa rezultantă de 5 (*cinci*) ani și 9 (*nouă*) luni închisoare cu executare în regim de detenție.

III. În baza art. 19 C.proc.pen. raportat la art. 23 și art. 397 C.proc.pen. coroborat cu art. 1349 și art. 1357 C.civ., s-a admis în parte acțiunea civilă formulată în cauză de partea civilă A și s-au admis în totalitate acțiunile civile formulate în cauză de părțile civile S.C. „P. ” S.A și S.

Au fost obligați inculpații Y și X, în solidar, la plata următoarelor sume: 540 lei către partea civilă A, cu titlu de despăgubiri materiale; 187.204 lei către partea civilă S. cu titlu de despăgubiri materiale reprezentând suma achitată cu titlu de datorie vamală, respectiv taxe vamale și T.V.A.; 109.032 euro către partea civilă S.C. „P. ” S.A cu titlu de despăgubiri materiale reprezentând contravaloarea mărfii însușite de către inculpați.

În baza art. 274 alin. 1 C.proc.pen., a fost obligat fiecare inculpat în parte la plata către stat a sumei de câte 1400 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul emis în data de ..., în dosarul penal nr... al Parchetului de pe lângă Judecătoria Zalău, *au fost trimiși în judecată*, în stare de libertate, inculpații Y și X pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz de încredere, înșelăciune privind asigurările și contrabandă, fapte prev. de art. 238 alin. 1 C.pen., art. 245 alin. 1 C.pen., art. 270 alin. 2 lit.c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006, totul cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

Potrivit rechizitoriului, în esență, s-a reținut că inculpații Y și X, în perioada 30.11.2014-07.01.2015, au înstrăinat pe nedrept marfa în valoare de 109.032 euro aparținând persoanei vătămate S.C.

„P. ” S.A, ce le fusese încredințată în data de 29.11.2014 pentru a o transporta în Franța, marfă aflată în tranzit vamal conform declarației de tranzit vamal cu seria MRN..., cauzând astfel un prejudiciu persoanei vătămate S.C. SL S.A., care în calitate de principal obligat a plătit taxele vamale, T.V.A., precum și dobânzi și penalități, în cuantum total de 187.204 lei; de asemenea marfa fiind asigurată cu polița de asigurare nr. PL, emisă de persoana vătămată S.C. AT

S.A., după care, inculpații au deschis un dosar de daună cu scopul de a obține pentru ei suma asigurată.

În faza de judecată, ca urmare a admiterii cererii formulate de inculpați, nu au fost administrate alte probe, *cauza fiind soluționată pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale.*

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța de fond a reținut următoarea situație de fapt:

În fapt, persoana vătămată S.C. „P.” S.A. este o societatea comercială cu sediul în Chișinău, Republica Moldova, care desfășoară activități de comerț cu diferiți parteneri din Uniunea Europeană, astfel că mărfurile livrate din Moldova sunt supuse regimurilor vamale în momentul în care intră pe teritoriul Uniunii Europene.

În data de 26.11.2014, persoana vătămată a lansat o comandă de transport către V, administrată de martorul IS, pentru livrarea a 20 de tone de miez de nucă din localitatea Petricani (Republica Moldova) în Franța. Încărcarea trebuia să se facă pe 29.11.2014, iar descărcarea mărfii în perioada 4- 5.12.2014 (vol. I, fila 70).

Martorul IS a intrat în legătură cu inculpatul Y, administrator al S.C. FR S.R.L., care s-a oferit să efectueze transportul, încheindu-se astfel contractul de expediere-transportare a mărfurilor nr. 311 din 26.11.2014, între S.C. V S.R.L. și S.C. FR S.R.L. (vol. II, fila 267).

În data de 29.11.2014, inculpatul X, care era angajat al S.C. FR S.R.L. în calitate de conducător auto, s-a deplasat la Chișinău, cu ansamblul rutier format din capul tractor marca Iveco Magirus, având numărul de înmatriculare SJ-YY.ZZZ și semiremorca frigorifică marca Kromhout, având numărul de înmatriculare SJ XX YYY (vol. I, fila 123). A ieșit din România spre Moldova la ora 09:50, ansamblul rutier având greutatea de 15 tone la cântarul situat în punctul vamal Albița, conform datelor înregistrate de C.N.A.I.R. (vol. V, filele 93-94). În data de 29.11.2014, a fost încărcată cantitatea de 20 de tone de miez de nucă, ambalată în 1848 de cutii, așezate pe 33 de paleți. Valoarea încărcăturii era de 109.032 euro, conform facturii nr. 27 din 27.11.2014 emisă de persoana vătămată S.C. P. S.A., și trebuia transportată în Franța, localitatea Bagnolet, la societatea „JF” (vol. I, fila 68). Cu această ocazie s-a întocmit și scrisoarea de transport internațional (CMR) cu aceste mențiuni (vol. I, fila 66).

Inculpatul X a apelat la serviciile persoanei vătămate S.C. SR, pentru a îndeplini toate formalitățile vamale în legătură cu acest transport. Acest fapt rezultă din comanda și împuternicirea semnate și ștampilate de inculpat în data de 29.11.2014, în localitatea Albița (vol. I, fila 120), dar și din Declarația de angajament semnate cu aceeași ocazie, prin care inculpatul se obliga să prezinte bunurile transportate în stare intactă și fără modificări, în termenul prevăzut, la biroul vamal de destinație (vol. I, fila 121). Conform instrucțiunilor aferente, orice eveniment care împiedică efectuarea normală a transportului și prezentarea mărfurilor către autoritățile vamale trebuia anunțat expeditorului principal.

Ansamblul rutier condus de inculpatul X a intrat în România pe la punctul de trecere a frontierei Albița. La cântărirea efectuată în momentul

intrării în România, în data de 29.11.2014, ora 23:22, a rezultat că ansamblul rutier SJ.YY.ZZZ/SJ-YY.ZZZ avea masa totală de 37,56 tone, conform adresei nr. 41150/01.07.2015 emisă de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România S.A. (vol. III, fila 194, vol. V, filele 93-94). Rezultă astfel că masa totală a încărcăturii era mai mare decât 20 de tone, cu cât figura în documente (37,56-15 = 22,56 tone).

Marfa a fost declarată la vamă, fiind întocmit certificatul seria EUR.1 nr. A 14.. (vol. I, fila 67). S-a deschis astfel operațiunea de tranzit vamal, fiind întocmită declarația de tranzit vamal cu seria MRN... din 30.11.2014. Conform acesteia, ansamblul format din capul tractor/semiremorca având numerele de înmatriculare SJYY.ZZZ/SJ XX YYY a intrat în România în data de 30.11.2014, fiind stabilită destinația, respectiv Biroul Vamal din Strasbourg, Franța, iar data limită pentru prezentarea mărfii și încheierea operațiunii vamale, 08.12.2014 (vol. I, fila 124). Și această declarație vamală a confirmat că persoana vătămată S.C. SR a fost stabilită ca principal obligat, iar potrivit art. 114-115 din Legea nr. 86/2006, obligațiile acestuia se consideră îndeplinite doar când mărfurile plasate sub acest regim vamal sunt prezentate biroului vamal dedestinație. Tot în acest moment, potrivit art. 223 alin. 2 din Legea nr. 86/2006 s-a născut datoria vamală pentru acest transport.

În data de 02.12.2014, reprezentanții S.C. FR S.R.L. au încheiat prin Gepa Broker de Asigurare S.R.L. polița de asigurare nr. PL cu asiguratorul AT S.A., pentru mărfurile transportate cu semiremorca SJ XX YYY, în limita sumei de 150.000 de euro, achitând prima de asigurare scadentă în aceeași zi (vol. I, fila 82, vol. II, fila 251, vol. IV, filele 138- 139).

Camionul condus de inculpatul X a ajuns la Zalău în data de 30.11.2014. Acesta a achiziționat o rovinietă pentru capul tractor SJ-YY.ZZZ în data de 30.11.2014, ora 20:24, de la Stația OMV din Zalău (vol. III, fila 195, vol. V, fila 95). Ansamblul rutier a pornit mai departe din Zalău doar în data de 03.12.2014. Astfel, în data de 03.12.2014, la ora 00:56 a fost achiziționată următoarea rovinietă din localitatea Episcopia Bihor, în apropiere de granița cu Ungaria (vol. III, fila 195).

În data de 03.12.2014, la ora 01:29, camionul condus de inculpat a părăsit România, intrând în Ungaria pe la punctul de trecere al frontierei de la Artand. Fiind cântărit, a rezultat că vehiculul avea o greutate totală de 32.440 kg (vol. V, fila 140).

Având în vedere că pe data de 29.11.2014, autotrenul a intrat în țară având o greutate de 37.560 kg, rezultă că în intervalul 30.11-03.12.2014, pe teritoriul României, inculpații au dispus fără drept de cantitatea de aproximativ 5000 kg de miez de nucă, marfă care le-a fost încredințată pentru a o transporta și în acel moment se afla în regim de tranzit vamal. Faptul că marfa a fost vândută de cei doi inculpați rezultă și din interceptarea convorbirilor telefonice efectuate de martorul CȘ, care în data de 09.12.2014 a fost contactat de martorul TV, care i-a relatat că inculpatul Y are de vânzare nucă, dar și că astfel de marfă a și vândut, făcând referire la perioada 3-4.12.2014, deoarece a avut nevoie urgent de bani (vol. V, filele 15-16).

Inculpatul X a condus ansamblul rutier spre Italia. În seara zilei de 04.12.2018, în jurul orei 22:30, pe raza localității Bassette (Ravenna), într-un

sens giratoriu aflat sub un pod, din cauza vitezei inculpatul a ieșit cu capul tractor de pe carosabil.

Au fost anunțate organele de poliție care s-au deplasat la fața locului și au constatat producerea accidentului. Din procesul-verbal de audiere în camera de consiliu a martorului CF, care în calitate de agent de poliție a constatat accidentul, a rezultat că autotrenul era pur și simplu ieșit de pe carosabil, nu era răsturnat, semiremorca nu avea avarii, decât niște zgârieturi, și acelea produse când șoferul a încercat să repună camionul pe drum, dar a lovit cu partea anterioară grilajulpodului. A precizat și că cei doi șoferi au spus că camionul era încărcat, dar că marfa nu a căzut pe jos, nu a existat niciun fel de pierdere de marfă, nici parțială, nici totală, neexistând daune care să prejudicieze transportul în sine (vol. II, filele 50-53, 54-66, vol. III, filele 34-36). Același martor, văzând fotografiile depuse la dosar de inculpatul Y, reprezentând o semiremorcă avariata (poze care au fost trimise odată cu comisia rogatorie internațională autorităților italiene), a afirmat că în mod sigur acestea nu reprezintă semiremorca care a fost implicată în accident, deoarece aceea avea doar niște zgârieturi și lovituri, în timp ce aceasta este aproape demolată (vol. II, filele 54-66, vol. III, filele 18-20, 34-36).

S-a reținut că declarația martorului este concordantă cu cele consemnate în Ghidul pentru recuperarea accidentului, în care daunele produse vehiculului sunt indicate doar în partea dreaptă-față a capului tractor (vol. II, filele 36-39).

În declarația martorului MB, responsabil al biroului de accidente, s-a mai precizat că dacă, chiar și în faza de recuperare a camionului, s-ar fi produs răsturnarea vehiculului sau alte daune, el ar fi fost informat și s-ar fi completat un alt raport scris (vol. II, filele 52, 66-73).

Ulterior, a fost solicitată societatea B&S pentru a ajuta la repunerea pe carosabil a autotrenului.

Aspectele relatate de agenții de poliție și consemnate în actele întocmite sunt confirmate și prin declarațiile lucrătorilor care au efectuat această operațiune. Astfel, martorul BR a confirmat că camionul era parțial în afara drumului, în imposibilitatea de a-și relua independent mersul pe stradă, dar acesta nu era răsturnat, iar semiremorca a suferit avarii la partea posterioară dreaptă și la plafon. Același martor a declarat că nu cunoștea ce marfă era în camion, dar ca și martorul MBno, a indicat că în pozele ce i-au fost prezentate, în mod cert nu este semiremorca implicată în accident, deoarece în fotografiile daunele sunt mai mari decât cele văzute de el la semiremorca recuperată (vol. II, filele 15-16, 77-80, 84-91, vol. III, filele 18-20, 38-42, 47).

Camionul a fost depozitat la societatea B&C până în data de 09.12.2004, când a fost ridicat de către inculpatul X, aspect care rezultă din declarația aceluiași martor BR, dar și din factura emisă de B&S către S.C. FR S.R.L. (vol. II, fila 24).

Și martorul MM, angajat al S.C. B&S, a confirmat că semiremorca avea o tăietură pe partea laterală dreaptă, de la mijloc spre spate, dar ușile erau intacte, camionul era încărcat – ceea ce se vedea după aspectul pneurilor – dar și că, în mod cert, în pozele ce i-au fost prezentate nu este semiremorca recuperată din accident (vol. II, filele 81, 91-95).

Cu toate acestea, în data de 06.12.2014, inculpatul Y l-a anunțat pe martorul IS că camionul a fost implicat într-un accident pe teritoriul Italiei, în urma căruia marfa a fost distrusă complet. Martorul IS a dorit să vorbească cu conducătorul auto care a efectuat cursa, primind de la inculpatul Y numărul de telefon al inculpatului X. Martorul SI l-a contactat telefonic pe acesta din urmă, care i-a comunicat că, în urma accidentului, toată marfa a căzut în apă, iar el a fost dus la spital. Aceste aspecte rezultă din declarația martorului SI (vol. II, filele 261-263).

Instanța de fond a reținut că este evidentă nesinceritatea inculpatului X, deoarece din actele de constatare întocmite de organele de poliție rezultă că nu au fost raportate persoane rănite, doar daune materiale (vol. II, filele 36-39, 40, vol. III, filele 176-178, 207).

În ziua următoare accidentului, inculpatul Y s-a deplasat în Italia, iar în data de 09.12.2014 cei doi inculpați au ridicat autotrenul avariat și încărcat și au pornit spre România. Acest aspect rezultă din factura eliberată de S.C. B&S către S.C. FR S.R.L. (vol. II, fila 24), confirmată de declarația martorului BR (vol. II, fila 90), dar și cu a inculpatului X (vol. V, fila 45).

Tot în aceeași zi, martorul TVD, care a aflat de la inculpatul Y că ar avea miez de nucă de vânzare, l-a contactat pe martorul CȘ, relatându-i acest aspect (vol. V, filele 15-16).

În data de 12.12.2014, la ora 15:19, deci după ce camionul cu nucă a ajuns înapoi în țară, martorul CȘ l-a contactat pe inculpatul Y, a arătat că este prieten cu martorul TV și se interesează de marfă, inculpatul relatând că are de vânzare cam 15 tone și jumătate. Cantitatea de 15 tone oferită spre vânzare de inculpatul Y arată că acesta cunoștea exact faptul că din încărcătura inițială de 20 de tone a fost vândută cantitatea de aproximativ 5 tone. Inculpatul Y a mai spus că are un băiat din Șimleu – referindu-se la inculpatul X – pe care îl trimite cu o cutie de marfă, ca martorul să poată vedeacum arată (vol. V, fila 21).

În aceeași zi, la orele 15:29, respectiv 16:21, inculpatul X l-a sunat pe martorul CȘ, cei doi înțelegându-se să se întâlnească pentru ca martorul să vadă marfa (vol. V, filele 20-21). Atât martorul CȘ (vol. V, fila 53), cât și inculpatul X au confirmat că s-au întâlnit în autogara din Șimleu-Silvaniei, unde inculpatul i-a prezentat martorului o mostră din marfă, o cutie de nucă pentru a i-o prezenta martorului, aspect confirmat nu doar de martor, dar rezultat și din interceptările telefonice.

Astfel, la ora 16:57, deci la scurt timp după ce X s-a întâlnit cu martorul CȘ, acesta din urmă a avut din nou o convorbire cu inculpatul Y, i-a confirmat că a văzut „mâncarea” și a negociat cu privire la prețul de vânzare al mărfii. (vol. V, fila 19). O altă convorbire a avut loc și la ora 17:45 între cei doi, martorul confirmând încă o dată că inculpatul X este cu el, iar întrucât nu se înțelege cu Y la preț, acesta i-a spus să dea înapoi cutia inculpatului X, că va vinde nuca în altă parte (vol. V, filele 18-19).

Într-o convorbire ulterioară, la ora 18:47, inculpatul Y a arătat că are cantitatea de 15.850 kg de miez de nucă, ceea ce din nou demonstrează că acesta cunoștea exact că aproximativ 5 tone din cantitatea inițială a fost vândută (vol. V, fila 18).

În final, tot în data de 12.12.2014, la ora 19:40, inculpatul X, la rândul lui, a vorbit cu martorul CȘ, pe care întâmplător îl cunoștea anterior, cei doi înțelegându-se cu privire la vânzarea cantității de nucă (vol. V, filele 17-18). Marfa a fost dusă de inculpatul X până în localitatea Huseni, comuna Crasna, unde a vândut-o martorului VT, pentru suma de 220.00 lei.

Acest aspect a rezultat atât din declarațiile martorului VT (vol. V, filele 85-86), dar și din cele ale inculpaților X (vol. V, filele 44-46) și Y (vol. V, filele 41-43). Bani au fost împărțiți între cei doi inculpați, Y afirmând că i-a dat lui X suma de aproximativ 10.000 de euro, acesta din urmă recunoscând că a primit doar 10.000 de lei (vol. V, filele 144-145, 45).

În data de 07.01.2015, inculpatul Y a avizat societatea de asigurare AT S.A. cu privire la faptul că ansamblul auto format din capul tractor cu nr. SJ-YY.ZZZ și semiremorca cu nr. SJ XX YYY, condus de inculpatul X, a avut un accident rutier în Italia și că marfa transportată și care era asigurată la ATs-a pierdut integral (vol. III, fila 136). Acest aspect a rezultat și din declarația martorului VL, care era inspector de daune la S.C. AT SA (vol. III, filele 111-115), dar și a martorului Ioan Ștefan, inspector antifraudă la aceeași societate (vol. III, filele 116-121).

În baza declarației inculpatului Y s-a deschis dosarul de daună cu nr. MA, care a fost trimis pentru a fi instrumentat la sediul central al societății de asigurări. Inculpatul Y a dat o declarație olografă în care a precizat că a vorbit telefonic cu șeful echipei care a repus camionul pe drum (acesta ar fi martorul BR) și care i-a spus că ar trebui chemată și o firmă de curățenie pentru marfa de pe jos, dar că el a refuzat acest lucru, nedorind să achite acest serviciu (vol. III, filele 143-144). Instanța de fond a reținut că este evidentă contradicția dintre cele declarate de inculpatul Y și martorii audiați prin comisia rogatorie.

Pentru dosarul de daună a fost necesară și o declarație olografă a șoferului care a condus vehiculul. Astfel, martorul a confirmat că inculpatul X a dat o declarație, prin care a susținut faptul că, în urma accidentului, camionul s-a răsturnat, iar marfa s-a deteriorat. Declarația dată de inculpatul X este depusă la dosarul de daună (vol. III, fila 162).

Tot la solicitarea societății de asigurări, inculpatul Y a depus o serie de fotografii, în care afirmă că este surprinsă semiremorca cu nr. SJ XX YYY, în starea în care s-a aflat după accident (vol. III, filele 114, 125-134).

Din declarațiile date de cei doi inculpați în faza de urmărire penală a rezultat că ei s-au înțeles cu privire la ce să declare la firma de asigurări și că au dorit să îi inducă în eroare pentru a obține asigurarea pentru marfa transportată, în acest scop declarând că toată marfa a fost deteriorată (vol. V, filele 41-43, 44-46), recunoscând ulterior că semiremorca cu care a fost transportată nuca nu era în starea în care rezulta

din pozele depuse la asigurări (vol. III, filele 18-20, 125-134), însă ambii inculpați au negat că ar avea vreo implicare în distrugerea camionului după ce marfa a fost descărcată.

Autoritățile vamale au constatat că operațiunea de tranzit vamal efectuată în baza Declarației vamale de tranzit cu nr. MRN nua fost încheiată, conform art. 114 alin. 1 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal, astfel că au emis Decizia pentru regularizarea situației nr. BV din 06.10.2016, în baza căreia s-a stabilit în sarcina persoanei vătămate S.C. SL Romania S.A., în calitate de principal obligat, să plătească taxe vamale în cuantum de 24.559 lei, T.V.A. în valoare de 121.466 lei, precum și dobânzi și penalități, în cuantum total de 187.204 lei (vol. I, filele 144-148).

În drept, s-a stabilit că:

1. Fapta inculpaților Y și X care, în perioada 30.11.2014-07.01.2015, au înstrăinat pe nedrept marfa în valoare de 109.032 euro aparținând persoanei vătămate S.C. „P.” S.A., ce le fusese încredințată în data de 29.11.2014 pentru a o transporta în Franța, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz de încredere, prev. de art. 238 alin. 1 C.pen.

2. Fapta inculpaților Y și X care, în perioada 30.11.2014-07.01.2015, au înstrăinat marfa în valoare de 109.032 euro, asigurată cu polița de asigurare nr. PL, emisă de persoana vătămată S.C. AT S.A., după care au deschis un dosar de daună cu scopul de a obține pentru ei suma asigurată, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune privind asigurările, prev. de art. 245 alin. 1 C.pen.

3. Fapta inculpaților Y și X care, în perioada 30.11.2014-07.01.2015, au înstrăinat marfa în valoare de 109.032 euro aflată în tranzit vamal, conform declarației de tranzit vamal nr. MRN... din 30.11.2014, cauzând astfel un prejudiciu persoanei vătămate S.C. SL S.A., care în calitate de principal obligat a plătit taxele vamale, T.V.A., precum și dobânzi și penalități, în cuantum total de 187.204 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă, prev. de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006. Agravanta prevăzută de art. 274 din Legea nr. 86/2006 s-a reținut deoarece infracțiunea a fost săvârșită de cei doi inculpați împreună.

Cele trei infracțiuni au fost săvârșite în concurs real, prevăzut de art. 38 alin. 1 C.pen.

Instanța de fond a reținut că rezultă din probe, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpații Y și X, în perioada 30.11.2014-07.01.2015, au înstrăinat pe nedrept marfa în valoare de 109.032 euro aparținând persoanei vătămate S.C. „P.” S.A., ce le fusese încredințată în data de 29.11.2014 pentru a o transporta în Franța, având în vedere că inculpatul Y a administrat o societate comercială, care a avut obiectul de activitate transportul rutier de mărfuri, iar inculpatul X era angajat al S.C. FR S.R.L., în calitate de conducător auto, iar peste contextul contractual s-a suprapus voința exclusivă a inculpaților exprimată prin activitatea de însușire a bunurilor preluate cu scopul transportării, iar această conduită este o faptă tipică de abuz de încredere, prev. de art. 238 C.pen., săvârșită cu intenție directă

premeditată raportat la circumstanțele faptelor în scopul însușirii pe nedrept, concretizată în disponerea de această marfă prin vânzarea ei și obținerea de foloase materiale.

Potrivit art. 245 alin. 1 C.pen. distrugerea, degradarea, aducerea în stare de neîntrebuințare, ascunderea sau înstrăinarea unui bun asigurat împotriva distrugerii, degradării, uzurii, pierderii sau furtului, în scopul de a obține, pentru sine sau pentru altul, suma asigurată, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Obiectul juridic principal al acestei infracțiuni constă în relațiile sociale cu caracter patrimonial, relații care trebuie să se bazeze pe încredere și bună credință.

Elementul material al laturii obiective a constat în fapta inculpaților Y și X care, în perioada 30.11.2014-07.01.2015, au înstrăinat marfa în valoare de 109.032 euro, asigurată cu polița de asigurare nr. PL, emisă de persoana vătămată S.C. AT S.A., după care au deschis un dosar de daună cu scopul de a obține pentru ei suma asigurată,

Urmarea imediată a infracțiunii de înșelăciune privind asigurările a constat în producerea unei stări de pericol pentru patrimoniul societății de asigurare care s-ar fi concretizat într-un rezultat dacă scopul de a obține suma asigurată s-ar fi realizat, dar și în paguba materială produsă persoanei vătămate S.C. AT S.A., constând în cheltuielile efectuate de societatea de asigurare pentru efectuarea unei anchete privind realizarea riscului asigurat și invocat de inculpați. Elementul subiectiv în cazul acestei infracțiuni constă în intenție directă, urmarea păguboasă fiind urmărită în vederea realizării unui folos material injust (intenție calificată prin scop). Nu interesează, pentru realizarea infracțiunii, mobilul de care este animat inculpatul.

Având în vedere argumentele de mai sus, instanța de fond a dispus condamnarea inculpaților la pedepsele principale, complementare și accesorii, menționate în dispozitivul hotărârii, cu modalitatea de executare în regim de detenție, urmare a efectuării operațiunilor de cazier judiciar.

Sub aspectul *laturii civile* a cauzei, s-a reținut că persoana vătămată S.C. „P.” S.A, prin adresa nr. 115/20.10.2015, a declarat că se constituie parte civilă cu suma de 109.032 euro, reprezentând contravaloarea mărfii însușite de către inculpați (vol. I, fila 57).

Persoana vătămată S.C. S., prin adresa nr. 967/29.09.2016 a declarat că se constituie parte civilă pentru daunele suferite, constând în faptul că a fost obligată să achite datoria vamală aferentă mărfurilor transportate de inculpați, fără a preciza însă care a fost această sumă (vol. I, fila 84). Ulterior, prin adresa nr. 368/24.04.2017, a precizat că se constituie parte civilă cu suma de 187.204 lei, reprezentând suma achitată cu titlu de datorie vamală, respectiv taxe vamale și T.V.A. (vol. I, fila 138).

În baza art. 19 C.proc.pen. raportat la art. 23 și art. 397 C.proc.pen. coroborat cu art. 1349 și art. 1357 C.civ., instanța a admis, în parte, acțiunea civilă formulată în cauză de partea civilă A și a admis în totalitate acțiunile civile formulate în cauză de părțile civile S.C. „P.” S.A și S.

Au fost obligați inculpații Y și X, în solidar, la plata următoarelor sume:

- 540 lei către partea civilă A, cu titlu de despăgubiri materiale – doar aceste pretenții fiind probate cu înscrisurile depuse la dosar (vol. VI, filele 34-35), celelalte pretenții materiale solicitate cu titlu de cheltuieli pentru ancheta efectuată la cererea acestei părți civile nu rezultă din înscrisurile de la dosar;

- 187.204 lei către partea civilă S., cu titlu de despăgubiri materiale reprezentând suma achitată cu titlu de datorie vamală, respectiv taxe vamale și T.V.A. conform înscrisurilor de la vol. VI, filele 173-176 și răspunsului comunicat de Biroul Vamal de Frontieră Albița, care a confirmat achitarea acestei sume de către această parte civilă – filele 166-170;

- 109.032 euro către partea civilă S.C. „P. ” S.A., cu titlu de despăgubiri materiale reprezentând contravaloarea mărfii însușite de către inculpați, prejudiciu care rezultă din probatoriul cu înscrisuri administrat și nerecuperat de către această parte civilă (vol. I, filele 57-82).

Împotriva acestei hotărâri, în termen legal, au declarat apel inculpații Y și X, precum și partea civilă AȚ

Verificând hotărârea apelată, în baza actelor și lucrărilor dosarului, prin prisma motivelor invocate și a reglementărilor în materie, în virtutea dispozizițiilor art. 420 alin. 8 și art. 417 alin. 2 C.proc.pen., instanța de apel a constatat nefondate apelurile formulate în cauză.

I. În primul rând, instanța de apel a constatat că ambii inculpați apelanți au solicitat ca judecata să aibă loc în condițiile prev. de art. 374 alin. 4 C.proc.pen. (declarații inculpați – filele 116, 117 vol. VI instanță), iar instanța de fond a admis cererea lor în acest sens și a procedat la judecarea cauzei în condițiile art. 375 C.proc.pen., cu reținerea incidenței dispozizițiilor art. 396 alin. 10 C.proc.pen.

Așadar, ambii inculpați au recunoscut, în materialitatea lor, faptele pentru care au fost trimiși în judecată, așa cum au fost reținute și descrise în actul de sesizare a instanței, apărările invocate în apel vizând doar aspecte procedurale sau de încadrare juridică ori de interpretate a unor texte legale aplicabile în speță.

Așa fiind, instanța de apel nu a reluat întreaga motivare a instanței de fond, cu care a fost întrutotul de acord, atât sub aspectele factuale reținute, cât și în privința circumscrierii acestora la anumite texte legale de incriminare, ci a arătat, punctual, considerentele pentru care criticile apelanților sunt apreciate ca fiind neîntemeiate.

În ceea ce privește infracțiunea de contrabandă, prev. de art. 270 alin. 2 lit. c raportat la art. 274 din Legea nr. 86/2006, ambii inculpați au apreciat că aceasta nu este prevăzută de legea penală și, ca atare, se impune achitarea lor, în temeiul art. 16 alin. 1 lit.b teza I C.proc.pen.

Cu referire la infracțiunea de contrabandă, prev. de art. 270 alin. 2 lit. c raportat la art. 274 din Legea nr. 86/2006, în sarcina inculpaților s-a reținut că, în perioada 30.11.2014-07.01.2015, au înstrăinat pe nedrept marfă în valoare de 109.032 euro aflată în tranzit vamal, conform declarației de tranzit vamal nr. MRN..., cauzând astfel un prejudiciu persoanei vătămate S.C. SL S.A., care în calitate de principal obligat a

plătit taxele vamale, T.V.A., precum și dobânzi și penalități, în cuantum total de 187.204 lei.

Astfel, s-a invocat, de către inculpați, că:

a) *lipsește situația premisă*, respectiv, „*mărfurile aflate în tranzit vamal*”, pe de o parte pentru că dispozițiile art. 113 - 117 din Legea nr. 86/2006, referitoare la tranzitul vamal – în vigoare la data comiterii faptelor – sunt abrogate în prezent (au fost abrogate prin O.U.G. nr. 96/2020), iar, pe de altă parte, pentru că inculpații și-au însușit, inițial, acele bunuri aflate în tranzit vamal, astfel că acestea au ieșit din circuitul fiscal și, ulterior acestui moment, marfa a fost înstrăinată de către inculpați, deci, înstrăinarea nu mai privește bunuri care au ajuns în mod legal în posesia inculpaților, ci bunuri dobândite în mod fraudulos.

Instanța de apel a observat că, într-adevăr, prin O.U.G. nr. 96/2020 au fost abrogate, printre altele, și dispozițiile din Codul vamal privind regimul de tranzit vamal, însă nu se poate susține că dispozițiile art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006 nu și-ar mai găsi aplicabilitatea, pentru că textul ar fi lipsit de conținut, câtă vreme această materie – a regimului de tranzit a mărfurilor unionale – este reglementată în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 – Numit Codul vamal al Uniunii (art. 210-215, art. 226 și următoarele), regulament care, ca orice regulament UE, conform art. 228 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este obligatoriu și direct aplicabil într-un stat membru.

Din cealaltă perspectivă invocată - aceea că mărfurile au fost înstrăinate după ce, în prealabil, au fost însușite de inculpați, deci părăsiseră circuitul fiscal și, nefiind de proveniență licită, nu fac parte din categoria celor care trebuie suspendate regimului de tranzit vamal - de asemenea, instanța de apel a constatat că nu poate fi primită această aserțiune.

Aceasta, deoarece, faptic, nu se identifică situația învederată de inculpatul X, în sensul că a avut loc o însușire efectivă a mărfii (mărfurile au intrat în posesia inculpaților în virtutea relației contractuale cu persoana vătămată S.C. P. S.A., deci, în scopul transportului și, nicidecum, nu au fost însușite fraudulos de către inculpați, anterior înstrăinării).

Chiar așa fiind, legea nu face distincție în privința mărfurilor tranzitate care trebuie supuse unui anumit regim vamal, după cum sunt sau nu deținute licit sau fraudulos, esențial pentru existența infracțiunii fiind ca ele să fie în timpul tranzitului vamal și să fie sustrate în această perioadă.

Mărfurile în discuție erau în tranzit vamal, atât timp cât nu au fost prezentate biroului vamal de destinație conform legislației vamale și, deci, nu a avut loc o descărcare/încheiere a regimului de tranzit sub care erau plasate (art. 215, art. 233 din Regulament).

b) *lipsa calității inculpaților de subiect activ* al infracțiunii de contrabandă, motivat de faptul că titularul regimului de tranzit a fost S.C. SL S.A., entitate la care a apelat inculpatul VIC pentru a îndeplini formalitățile vamale cu privire la transportul mărfii, astfel că această societate este cea care trebuia să răspundă atât de prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație (Biroul Vamal din Strasbourg) în termenul prevăzut, cât și de respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit. Inculpații, în calitate de

reprezentanți ai transportatorului, răspund doar pentru prezentarea mărfurilor, intacte, la biroul vamal de destinație.

Instanța de apel a reținut că nu poate fi primită nici această aserțiune a inculpaților pentru că, se pare, aceștia fac o confuzie între elementele constitutive ale infracțiunii și responsabilitățile – sub aspect vamal – ale titularului regimului de tranzit vamal. Acestea sunt două chestiuni distincte – responsabilitățile titularului de tranzit, prevăzute și reglementate de Codul vamal al Uniunii și, respectiv, acțiunea ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii – înstrăinarea mărfurilor aflate în tranzit vamal, pentru care legea nu cere o calitate specială a celui care o comite, oricine putând fi subiect activ al acestei infracțiuni, în virtutea textului legal în vigoare în prezent.

c) *lipsa calității de subiect pasiv* al infracțiunii de contrabandă a S.C. SL S.A. – pe motiv că prin infracțiunea de contrabandă sunt lezate interesele financiare ale statului, prejudiciat trebuind, deci, să fie bugetul consolidat al statului, nicidecum patrimoniul unei societăți comerciale, cum este S.C. SL S.A.

Instanța de apel a reținut că, și sub acest aspect, se face o confuzie de termeni/instituții, pentru că nici nu s-a reținut de acuzare că această societate este subiect pasiv al infracțiunii de contrabandă. Această societate – ca titular al regimului de tranzit vamal – a fost cea care a plătit taxele vamale aferente operațiunii de transport a mărfii pe teritoriul Uniunii, operațiune ce nu a fost închisă/descărcată, conform legislației vamale.

Faptul că persoana care a plătit taxele vamale s-a întors împotriva inculpaților și a solicitat obligarea acestora la contravaloarea sumei achitate cu acest titlu la bugetul statului este o chestiune ce ține de latura civilă a cauzei (asupra căreia instanța se va referi în continuare), însă nu are nicio legătură cu subzistența infracțiunii de contrabandă, al cărei subiect pasiv, este, într-adevăr, statul.

Într-adevăr, S.C. SL S.A. a achitat suma totală de 187.204 lei, cu titlu de taxe vamale, TVA, plus dobânzi și penalități aferente la data de 11.02.2016 (fila 141 vol. I d.u.p.) în baza Deciziei de Regularizarea Situației nr. BVAB întocmite de Biroul Vamal Albița.

Inculpații, la rândul lor, în calitate de reprezentanți ai transportatorului, sunt, în acest context, de asemenea, responsabili pentru prezentarea mărfurilor intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și de a îndeplini măsurile de identificare luate de către autoritățile vamale – art. 233 alin. 3 din Regulamentul (UE)nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013.

Cum aceste taxe vamale au fost achitate de obligatul principal, cu titlu de prejudiciu creat la bugetul statului, doar pentru că operațiunea de tranzit nu a fost încheiată corespunzător legislației vamale, urmare directă a acțiunii frauduloase a inculpaților – de înstrăinare a mărfurilor – el are drept de regres împotriva inculpaților în temeiul art. 19 alin. 4, 5 C.proc.pen. raportat la art. 1384 C.civ.

Așa încât, în mod corect a soluționat instanța de fond și acțiunea civilă exercitată, cu titlu de regres, de către S.C. SL S.A. împotriva inculpaților.

d) inculpații au invocat și *lipsa laturii subiective a infracțiunii* (intitulată, eronat, o cerință esențială a elementului material, ca și condiție de tipicitate),

constând în aceea că fapta nu a avut ca scop eludarea unor taxe vamale, ci doar intrarea în posesia mărfurilor, pentru a le valorifica, deci obținerea unui folos injust prin comiterea infracțiunii de abuz de încredere, prin prejudicierea S.C. P.

S.A. Chișinău, nicidecum a bugetului consolidat al statului, prin comiterea infracțiunii de contrabandă.

Instanța de apel a reținut că este greșit și acest raționament, întrucât la infracțiunea de contrabandă dedusă judecății nu vorbim despre comiterea faptei cu intenție directă, intenție calificată prin scop, în sensul că trebuie comisă cu scopul prevăzut de lege, de a se sustrage de la plata taxelor vamale (ca în cazul infracțiunii de evaziune fiscală, de ex.). Infracțiunea este una de pericol, nu neapărat (sau, nu întotdeauna), de rezultat, ea consumându-se prin simpla înstrăinare a mărfurilor aflate în tranzit vamal, fără a se cere ca fapta să fie comisă într-un anume scop ori ca să producă un prejudiciu.

Curtea a apreciat nefondate și criticile formulate cu privire la infracțiunea de înșelăciune privind asigurările, precum și cele referitoare la tardivitatea plângerii prealabile în cazul infracțiunii de abuz de încredere.

Pentru toate aceste considerente, prin decizia penală nr. ... din data de 2021 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, pronunțată în dosarul nr. ..., în temeiul art. 421 pct. 1 lit. b C.proc.pen., au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către partea civilă S.C. AT S.A. și de inculpații Y și X împotriva sentinței penale nr... din ...2020 a Judecătoriei Zalău.

Împotriva acestei decizii penale au declarat recurs în casație inculpații Y și X.

Prin încheierea din data de ... 2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. ..., au fost admise, în principiu, cererile de recurs în casație formulate de inculpații X și Y împotriva deciziei penale nr. ... din data de ... 2021 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, pronunțată în dosarul nr...

Examinând cererile de recurs în casație sub aspectul îndeplinirii condițiilor de admisibilitate, instanța a constatat că hotărârea recurată a fost pronunțată în apel și poate fi atacată cu recurs în casație, neregăsindu-se printre hotărârile sau soluțiile enumerate de art. 434 alin. 2 C.proc.pen. Deopotrivă, s-a constatat că cererile de recurs în casație au fost formulate în termenul prevăzut de art. 435 C.proc.pen. și îndeplinesc condițiile prevăzute art. 436 alin. 1 și alin. 6, art. 437 alin. 1 lit. a, b și d C.proc.pen. Referitor la îndeplinirea condiției impuse de art. 437 alin. 1 lit. c C.proc.pen., s-a constatat că recurenții inculpați au invocat cazul prevăzut de art. 438 alin. 1 pct. 7 C.proc.pen. (*inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală*).

Instanța a reținut că *invocarea formală a unui caz de casare prevăzut de lege, deși necesară, nu este suficientă pentru declararea ca admisibilă a cererii de recurs în casație*. În etapa admisibilității în principiu se verifică și aparenta corespondență între motivele susținute și cazurile de casare în care acestea au fost încadrate.

Cazul de casare prev. de art. 438 alin. 1 pct. 7 C.proc.pen. nu permite o analiză a conținutului mijloacelor de probă, o nouă apreciere a materialului probator

sau stabilirea unei alte situații de fapt pe baza căreia să se concluzioneze că fapta nu este prevăzută de legea penală, verificarea hotărârii făcându-se exclusiv în drept, *statuările în fapt ale instanței a cărei hotărâre a fost atacată neputând fi cenzurate în nici un fel*. Pot fi circumscrise cazului de casare prev. de art. 438 alin. 1 pct. 7 C.proc.pen. doar criticile referitoare la lipsa incriminării, precum și cele referitoare la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii *din perspectiva laturii obiective*, criticile vizând latura subiectivă neputând fi cenzurate prin cazul de casare invocat. Astfel, acest caz de casare vizează acele situații în care nu se realizează o corespondență deplină între fapta săvârșită și configurarea legală a tipului respectiv de infracțiune, fie din cauza împrejurării că fapta pentru care s-a dispus condamnarea definitivă a inculpatului nu întrunește elementele de tipicitate prevăzute de norma de incriminare, fie din cauza dezincriminării faptei (indiferent dacă vizează reglementarea în ansamblul său sau modificarea unor elemente ale conținutului constitutiv).

Recurentul inculpat Y a formulat critici cu privire la lipsa calității de subiect pasiv al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, arătând în acest sens că S.C. SL S.A. nu poate avea calitatea de subiect pasiv, o astfel de calitate putând-o avea numai statul, având în vedere că prin infracțiunea de contrabandă sunt lezate interesele financiare ale statului, prejudiciat trebuind să fie bugetul consolidat al statului, nicidecum patrimoniul unei societăți comerciale. Indicarea unei alte persoane vătămate decât cea prevăzută în textul incriminator și formularea acuzației prin raportare la o altă persoană vătămată decât cea prevăzută de lege conduce la lipsa tipicității faptei și la imposibilitatea instanței de a modifica fapta de care a fost acuzat inculpatul.

Un alt aspect invocat de recurent este reprezentat de lipsa situației premise - element de tipicitate al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006. În acest sens, s-a arătat că dispozițiile art. 113-117 din Legea nr. 86/2006, referitoare la tranzitul vamal, au fost abrogate prin O.U.G. nr. 96/2020, iar singurele prevederi referitoare la tranzitul vamal sunt cele cuprinse în titlul II, capitolul 1 din Regulamentul din 2006 de aplicarea a Codului vamal al României, art. 262 alin. 2 din acest Regulament prevăzând patru situații de tranzit vamal. Or, Regulamentul din 2006 (normă secundară) a fost emis în vederea aplicării Legii nr. 86/2006 (normă primară). Întrucât dispozițiile din Legea nr. 86/2006 privitoare la tranzitul vamal au fost abrogate, nici normele secundare, din Regulament, nu mai rămân în vigoare, atâta timp cât sunt contrare normei abrogatoare, respectiv O.U.G. nr. 96/2020. Consecința abrogării normelor care reglementau tranzitul vamal constă în dispariția situației premise (condiție de tipicitate) a infracțiunii de contrabandă, în forma prevăzută de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, situație premisă care consta în existența unor mărfuri aflate în regim de tranzit vamal.

Recurentul inculpat a formulat critici și cu privire la lipsa cerințelor esențiale ale elementului material al infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006 și lipsa calității de subiect activ.

Astfel, s-a susținut că din economia textului art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006 rezultă că, pentru a fi tipică, fapta trebuie să constea în înstrăinarea unor mărfuri aflate într-o stare legală de tranzit vamal, or, în momentul înstrăinării,

respectiv mărfa erau deja scoase din tranzitul vamal de către inculpat, tranzit vamal care începuse prin preluarea mărfurilor în detenția precară a inculpatului, prin efectul contractului cu S.C. P S.A., deci, în scopul transportului, ajungând în posesia de rea credință a inculpatului, prin comiterea infracțiunii de abuz de încredere, acesta comportându-se ca proprietar al mărfurilor în momentul înstrăinării, astfel încât mărfurile, în momentul înstrăinării, nu se mai aflau în tranzit vamal.

Referitor la subiectul activ s-a susținut că, în cazul infracțiunii de contrabandă, în forma prevăzută de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, acesta este calificat, trebuind să aibă calitatea de titular de tranzit vamal, spre deosebire de celelalte infracțiuni de contrabandă, prevăzute de art. 270 alin. 1, alin. 2 lit. a și b din Legea nr. 86/2006, respectiv spre deosebire de contrabandă asimilată, prevăzută de art. 270 alin. 3 din Legea nr. 86/2006, în cazul cărora subiectul activ este unul general.

Recurentul inculpat X a susținut că „înstrăinarea sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal” are ca premisă o activitate licită de înstrăinare și nu se poate referi la bunuri care au ajuns în posesia inculpatului ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni. Recurentul a arătat că și-a însușit acele bunuri aflate în tranzit vamal, astfel încât bunul se consideră ca fiind ieșit din circuit fiscal. Ulterior acestui moment, marfa a fost înstrăinată, însă în această ipoteză nu mai există situația premisă, respectiv ca „mărfurile să se afle în tranzit vamal”. Prin urmare, s-a apreciat că fapta de a înstrăina o marfa care nu mai este supusă normelor privitoare la tranzitul vamal, nu este prevăzută de legea penală.

Un alt argument se referă la lipsa situației premise (mărfurile să se afle în tranzit vamal) din perspectiva faptului că prin O.U.G. nr. 96/2020 au fost abrogate dispozițiile art. 113 - 117 din Legea nr. 86/2006 privind tranzitul vamal. S-a apreciat că nu se poate susține că un act unional (Regulament) poate reglementa latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă prev. de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, întrucât nu are caracter de lege.

Mai mult, trimiterea în judecată a inculpatului s-a făcut în considerarea săvârșirii infracțiunii de contrabandă, constând în sustragerea unor bunuri aflate în tranzitul vamal, având ca situație premisă art. 113 - 117 din Legea nr. 86/2006. În actul de investire al instanței nu se regăsește acuzația privind săvârșirea infracțiunii de contrabandă prev. de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006 în modalitatea de sustragere a bunurilor aflate sub tranzit vamal, tranzit vamal reglementat prin Regulamentul UE 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 - numit Codul Vamal al Uniunii. Extinderea cadrului legal, cu impact asupra laturii obiective pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, echivalează cu o condamnare a inculpatului pentru o faptă pentru care nu a fost trimis în judecată.

Recurentul a susținut și faptul că subiectul pasiv principal al infracțiunii de contrabandă este statul și nu obligatul principal, cel din urmă putând promova o acțiune civilă față de transportatorul vinovat, pentru recuperarea pagubei.

S-a solicitat să fie avută în vedere modalitatea greșită în care s-a reținut calitatea de subiectiv pasiv la infracțiunea de contrabandă, prev. de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, admitându-se acțiunea civilă formulată. În măsura în care se socotește că au fost încălcate dispozițiile referitoare la obligațiile fiscale pe care le are o persoană față de stat, doar acesta din urmă poate solicita repararea eventualului prejudiciu. Ar putea exista un subiect pasiv secundar, însă la infracțiunea de

contrabandă singurul subiect pasiv este statul, nefiind susceptibilă de a prezenta un subiect pasiv secundar.

În considerarea aspectelor mai sus prezentate, instanța a constatat *că recursurile în casație formulate de recurenții inculpați Y și X sunt admisibile pentru cazul prevăzut de art. 438 pct. 7 C.proc.pen.*, în ceea ce privește verificarea în drept a situației de fapt cu privire la problemele de drept invocate referitor la infracțiunea de *contrabandă*, prevăzută de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006.

Astfel cum s-a menționat anterior, analiza motivelor formulate de recurenții inculpați Y și X se realizează *strict în raport de situația de fapt, astfel cum a fost reținută de instanța a cărei hotărâre a fost atacată, fără a se proceda la o analiză a conținutului mijloacelor de probă sau la o nouă apreciere a materialului probator.*

Referitor la cererea de suspendare a executării hotărârii formulată de recurentul inculpat X, instanța a reținut că din interpretarea dispozițiilor art. 441 alin. 1 C.proc.pen., rezultă că suspendarea executării hotărârii recurate este o măsură de excepție, care poate fi dispusă de instanță, după admiterea în principiu a cererii de recurs în casație și în timpul judecării acesteia, prin care se suspendă temporar punerea în executare a hotărârii împotriva căreia s-a exercitat recursul în casație, până la judecarea pe fond a căii de atac. La momentul analizării oportunității suspendării executării hotărârii recurate, instanța, în raport de cadrul procesual al recursului în casație și caracterul excepțional al unei astfel de măsuri, evaluează dacă argumentele prezentate în susținerea cererii de suspendare relevă necesitatea unei astfel de măsuri pentru preîntâmpinarea potențialelor efecte negative, uneori ireparabile, cauzate de continuarea executării unei hotărâri criticate ca fiind nelegală. În raport de cele menționate, având în vedere stadiul procesual al cauzei și motivele formulate de recurentul inculpat X în susținerea cererii de suspendare a executării hotărârii, instanța a apreciat că nu este oportună suspendarea executării hotărârii atacate.

Față de cele ce preced, având în vedere că cererile de recurs în casație formulate de recurenții inculpați Y și X îndeplinesc, *în limitele anterior expuse* (pentru cazul prevăzut de art. 438 alin. 1 pct. 7 C.proc.pen.), cerințele prevăzute de art. 434-438 C.proc.pen., *au fost admise în principiu* și trimise completului competent, în vederea judecării pe fond, conform dispozițiilor art. 440 alin. 4 C.proc.pen.

Examinând cauza prin prisma criticilor circumscrise dispozițiilor art. 438 alin. 1 pct. 7 C.proc.pen., în limitele stabilite prin încheierea de admitere în principiu, Înalta Curte reține următoarele:

Astfel cum rezultă din motivarea recursurilor în casație, aspectele invocate de inculpați vizează, pe de o parte abrogarea, prin O.U.G. nr. 96/2020 a dispozițiilor art. 113 - 117 din Legea nr. 86/2006 referitoare la tranzitul vamal și, pe de altă parte, neîndeplinirea condițiilor de tipicitate ale infracțiunii de contrabandă prev. de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006 sub aspectul situației premisă, subiectului activ și pasiv.

În ceea ce privește consecințele abrogării dispozițiilor art. 113 - 117 din Legea nr. 86/2006 prin O.U.G. nr. 96/2020, apărarea a arătat că această împrejurare produce efecte sub aspectul existenței situației premisă a infracțiunii de contrabandă prev. de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, întrucât Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 (Codul Vamal al Uniunii) care reglementează regimului de tranzit a mărfurilor unionale nu poate constitui izvor de drept în materie penală, nefiind transpus în legislația națională de către Parlament.

Înalta Curte constată neîntemeiate criticile formulate.

Astfel, dispozițiile art. 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevăd fără echivoc faptul că regulamentul are aplicabilitate generală, este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în fiecare stat membru. Aplicabilitatea directă a regulamentelor a fost statuată și pe cale jurisprudențială, în cauza *Comisia contra Italiei* (hot. C.J.U.E. din 7 februarie 1973), statul italian fiind condamnat pentru că a transpus în legislația națională un regulament. Curtea a arătat că regulamentele se aplică direct în toate statele membre, astfel că sunt contrare Tratatului orice modalități de punere în aplicare care ar putea să reprezinte un obstacol pentru efectul direct al regulamentelor și să compromită astfel aplicarea simultană și uniformă a acestora în întreaga Comunitate.

Ca atare, instanța de recurs în casație constată că Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 (Codul Vamal al Uniunii) se aplică în mod direct în toate statele membre, inclusiv România, transpunerea în legislația națională fiind contrară dispozițiilor art. 288 din Tratat și jurisprudenței C.J.U.E.

Este adevărat că prin O.U.G. nr. 96/2020 au fost abrogate o serie de articole din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal, printre care și dispozițiile art. 113 – 117 referitoare la tranzitul vamal. Așa cum rezultă din expunerea de motive, măsura a fost determinată de existența unor contradicții între prevederile acestui act normativ și cele ale Regulamentului (UE) nr. 952/2013 (direct aplicabil), a unor norme similare sau cu caracter de noutate existente în acesta din urmă, precum și de dispozițiile art. 16 alin. 2 din Legea nr. 24/2000, care prevăd înlăturarea paralelismelor fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.

Înalta Curte constată că prevederile din Legea nr. 86/2006 și din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 erau identice sub aspectul dispozițiilor referitoare la tranzitul vamal. Potrivit art.113 din Legea nr. 86/2006 regimul de tranzit vamal permitea transportul mărfurilor străine de la un birou vamal la alt birou vamal, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială, iar regimul de tranzit unional permite circulația mărfurilor neunionale de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii, fără ca acestea să fie supuse taxelor la import sau altor taxe (art. 226 alin. 1 din Regulament), ambele acte normative statuând că regimul de tranzit se consideră încheiat în momentul în care mărfurile plasate sub regim vamal și informațiile solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație (art. 233 alin. 2 din Regulament, art. 114 din Legea nr. 86/2006).

Rezultă, așadar, că abrogarea prin O.U.G. nr. 96/2020 a dispozițiilor art. 113 - 117 din Legea nr. 86/2006 referitoare la tranzitul vamal nu a produs nici un fel de consecințe asupra incriminării din art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006,

prevederi similare existând în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 aplicabil în mod direct.

Analiza celorlalte probleme de drept ridicate de către apărare va porni, astfel cum s-a arătat și prin încheierea de admitere în principiu, de la situația de fapt stabilită prin hotărârea definitivă. Sub acest aspect, Înalta Curte reține că dosarul a fost soluționat în procedura recunoașterii învinuirii, controlul realizat de instanța de apel vizând exclusiv aspecte procedurale, de încadrare juridică ori de interpretate a unor texte legale aplicabile în speță. Ca atare, instanța de recurs în casație se va raporta la situația de fapt stabilită prin sentință.

Totodată, este de precizat faptul că, deși recursul în casație vizează doar soluția de condamnare pentru infracțiunea de contrabandă, criticile formulate pornesc de la consecințele săvârșirii de către inculpați a infracțiunii de abuz de încredere, fiind astfel necesară o analiză și din perspectiva acestei infracțiuni.

Referitor la situația de fapt care a condus la reținerea infracțiunilor de abuz de încredere prev. de art. 238 C.pen. și contrabandă prev. de art. 270 alin.2 lit.c din Legea nr.86/2006, în sarcina inculpaților s-au stabilit următoarele:

„Persoana vătămată S.C. „P” S.A. este o societatea comercială cu sediul în Chișinău, Republica Moldova. Societatea desfășoară activități de comerț cudiferiți parteneri din Uniunea Europeană, astfel că mărfurile livrate din Moldova sunt supuse regimurilor vamale în momentul în care intră pe teritoriul Uniunii Europene.

În data de 26.11.2014, persoana vătămată a lansat o comandă de transport către V, administrată de martorul IS, pentru livrarea a 20 de tone de miez de nucă din localitatea Petricani (Republica Moldova) în Franța. (...)

Martorul IS a intrat în legătură cu inculpatul Y, administrator al S.C. FR S.R.L., care s-a oferit să efectueze transportul, încheindu-se astfel Contractul de expediere-transportare a mărfurilor nr.311 din 26.11.2014, între S.C. V S.R.L. și S.C. FR S.R.L.

În data de 29.11.2014 inculpatul X, care era angajat al S.C.FR S.R.L. în calitate de conducător auto, s-a deplasat la Chișinău, cu ansamblul rutier format din capul tractor marca Iveco Magirus, având nr. de înmatriculare SJ-YY.ZZZ și semiremorca frigorifică marca Kromhout, având nr. de înmatriculare SJ XX YYY (...).

În data de 29.11.2014 a fost încărcată cantitatea de 20 de tone de miez de nucă, ambalată în 1848 de cutii, așezate pe 33 de paleți. Valoarea încărcăturii erade 109.032 euro, conform facturii nr.27 din 27.11.2014 emisă de persoana vătămată S.C. Prometeu – T S.A., și trebuia transportată în Franța, localitatea Bagnolet, la societatea „JJF”. Cu această ocazie s-a întocmit și scrisoarea de transport internațional (CMR) cu aceste mențiuni.

Inculpatul X a apelat la serviciile persoanei vătămate S.C. SR, pentru a îndeplini toate formalitățile vamale în legătură cu acest transport. (...)

Marfa a fost declarată la vamă, fiind întocmit certificatul seria EUR.1 nr.A 14.. (vol.I, f.67). S-a deschis astfel operațiunea de tranzit vamal, fiind întocmită declarația de tranzit vamal cu seria MRN... din 30.11.2014.

Conform acesteia, ansamblul format din capul tractor/semiremorca având numerele de înmatriculare SJYY.ZZZ/SJ XX YYY a intrat în România în data de 30.11.2014, fiind stabilită destinația, respectiv Biroul Vamal din Strasbourg, Franța, iar data limită pentru prezentarea mărfii și încheierea operațiunii vamale, 08.12.2014 (vol.I, f.124). (...)

Camionul condus de inculpatul X a ajuns la Zalău în data de 30.11.2014. (...) În data de 03.12.2014, la ora 01:29, camionul condus de inculpata părăsit România, intrând în Ungaria pe la punctul de trecere al frontierei de la Artand. Fiind cântărit, a rezultat că vehiculul avea o greutate totală de 32.440 kg.

Având în vedere că pe data de 29.11.2014, autotrenul a intrat în țară având o greutate de 37.560 kg, rezultă că în intervalul 30.11-03.12.2014, pe teritoriul României, inculpații au dispus fără drept de cantitatea de aproximativ 5000 kg de miez de nucă, marfă care le-a fost încredințată pentru a o transporta și în acel moment se afla în regim de tranzit vamal. Faptul că marfa a fost vândută de cei doi inculpați rezultă și din interceptarea convorbirilor telefonice efectuate de martorul CȘ, care în data de 09.12.2014 a fost contactat de martorul TV, care i-a relatat că inculpatul Y are de vânzare nucă, darși că astfel de marfă a și vândut, făcând referire la perioada 3-4.12.2014, deoarece a avut nevoie urgent de bani.

Inculpatul X a condus ansamblul rutier spre Italia. În sera zilei de 04.12.2018, în jurul orei 22:30, pe raza localității Bassette (Ravenna), într- un sens giratoriu aflat sub un pod, din cauza vitezei inculpatul a ieșit cu capul tractor de pe carosabil. (...)

Din procesul-verbal de audiere în camera de consiliu a martorului CF, care în calitate de agent de poliție a constatat accidentul, rezultă că autotrenul era pur și simplu ieșit de pe carosabil, nu era răsturnat, semiremorca nu avea avarii, decât niște zgârieturi, și acelea, produse când șoferul a încercat să repună camionul pe drum, dar a lovit cu partea anterioară grilajul podului. (...)

... în data de 06.12.2014, inculpatul Y l-a anunțat pe martorul IS că, camionul a fost implicat într-un accident pe teritoriul Italiei, în urma căruia marfa a fost distrusă complet. (...)

În ziua următoare accidentului, inculpatul Y s-a deplasat în Italia, iar în data de 09.12.2014 cei doi inculpați au ridicat autotrenul avariat și încărcat și au pornit spre România. (...) În data de 12.12.2014, la ora 15:19, deci după ce camionul cu nucă a ajuns înapoi în țară, martorul CȘ îl contactează pe inculpatul Y, arată că este prieten cu martorul TV și se interesează de marfă, inculpatul relatând că are de vânzare cam 15 tone și jumătate. Cantitatea de 15 tone oferită spre vânzare de inculpatul Y arată că acesta cunoștea exact faptul că din încărcătura inițială de 20 de tone a fost vândută cantitatea de aproximativ 5 tone. Inculpatul Y mai spune că are un băiat din Șimleu – referindu-se la inculpatul X- pe care îl trimite cu o cutie de marfă, ca martorul să poată vedea cum arată. (...).

Marfa a fost dusă în final de inculpatul X până în localitatea Huseni, comuna Crasna, unde a vândut-o martorului VT, pentru suma de 220.000 lei.”

În raport de această situație de fapt, ambele instanțe au apreciat că fapta inculpaților care, în perioada 30.11.2014-07.01.2015, au înstrăinat pe nedrept marfă în valoare de 109.032 euro aflată în tranzit vamal, conform declarației de tranzit vamal nr. MRN... din 30.11.2014, cauzând astfel un prejudiciu persoanei vătămate S.C. SL S.A., care în calitate de principal obligat a plătit taxele vamale, T.V.A., precum și dobânzi și penalități, în cuantum total de 187.204 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de contrabandă, prev. de art. 270 alin. 2 lit. c raportat la art. 274 din Legea nr. 86/2006.

Înalta Curte reține că, potrivit dispozițiilor art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, constituie infracțiunea de contrabandă *înstrăinarea sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal*, art. 274 din același act normativ instituind o variantă agravată atrasă de comiterea faptei de două sau mai multe persoane împreună.

Apărarea inculpaților a susținut că, în urma săvârșirii infracțiunii de abuz de încredere, la momentul înstrăinării, mărfurile nu se mai aflau în tranzit vamal, astfel că nu este îndeplinită situația premisă a infracțiunii de contrabandă.

Răspunzând unor critici similare celor invocate în recurs în casație, instanța de apel a arătat, pe de o parte, faptul că mărfurile nu părăsiseră circuitul fiscal întrucât nu a avut loc o însușire efectivă a acestora, ci „*au intrat în posesia inculpaților în virtutea relației contractuale cu persoana vătămată SC P SA, deci, în scopul transportului și, nicidecum, nu au fost însușite fraudulos de către inculpați, anterior înstrăinării*” și, pe de altă, că legea nu face distincție după cum mărfurile sunt sau nu, deținute licit sau fraudulos, esențial pentru existența infracțiunii fiind ca ele să fie în timpul tranzitului vamal și să fie sustrate în această perioadă.

Concluzia instanței de apel este greșită, atât prin raportare la situația de fapt care a fost reținută, cât și față de soluția pronunțată, aceea de menținere a condamnării pentru săvârșirea infracțiunii de abuz de încredere.

Înalta Curte reține că ceea ce este comun tuturor modalităților alternative de săvârșire a infracțiunii de abuz de încredere (însușire, dispunere sau folosire penedrept, refuzul de a restitui bunul) este intervertirea ilicită a titlului cu care făptuitorul deține bunul. Detentorul precar începe să se comporte față de bun ca un adevărat proprietar, pe lângă *coprus* acesta arogându-și, în mod fraudulos, și *animus*. Prin însușire, făptuitorul își intervertește în mod ilegal detenția sa, ia bunul în stăpânire, comportându-se față de acesta ca un adevărat proprietar, devenind astfel, din detentor precar, un posesor de rea credință. Celelalte modalități de săvârșire a infracțiunii (dispunere sau folosire pe nedrept, refuz de restituire) au deja ca premisă existența *animus-ului* făptuitorului de a se comporta față de bun ca și cum ar fi al său, fiind, așa cum s-a arătat în doctrină, mai „avansate” cronologic față de momentul însușirii.

Urmarea imediată a infracțiunii constă în modificarea situației bunului, crearea unei situații de fapt contrare celei care ar fi trebuit să existe dacă nu ar fi fost încălcată în mod abuziv încrederea ce i-a fost acordată făptuitorului. Consumarea infracțiunii are loc în momentul în care s-a executat una dintre acțiunile abuzive care constituie elementul material al laturii obiective, iar în cazul comiterii mai multor acțiuni ce se circumscriu unor modalități diferite (însușire, apoi dispunere pe nedrept, urmată de refuzul de restituire) aceasta se consideră consumată de la prima acțiune.

În prezenta cauză, astfel cum rezultă din situația de fapt stabilită cu titlul definitiv, anterior expusă, există acțiuni care se circumscriu unor modalități alternative diferite (însușire, urmată de dispunere pe nedrept), comise la un interval suficient de timp pentru a permite delimitarea acestora. Infrațiunea de abuz de încredere s-a consumat în modalitatea însușirii bunurilor transportate, atât în ceea ce privește cantitatea inițială de 5.000 kg [prin scoaterea acestora din semiremorca în care se aflau sub sigiliu, vânzarea intervenind ulterior (până în data de 03-04.12.2014), după găsierea cumpărătorilor, instanța reținând că „martorul CȘ, ... a fost contactat de martorul TV, care i-a relatat că inculpatul Y are de vânzare nucă, dar și că astfel de marfă a și vândut, făcând referire la perioada 3-4.12.2014, deoarece a avut nevoie urgent de bani”], cât și în privința restului de aproximativ 15 tone, care, după înscenarea accidentului de circulație din Italia (din 04.12.2014), la câteva zile, a fost adusă de cei doi inculpați în România și vândută de către inculpatul Y, după găsierea unui cumpărător (fapte petrecute în perioada 12.12.2014-07.01.2015). De altfel, este de observat că în cauză nici nu a fost reținut un concurs ideal între infrațiunea de abuz de încredere și cea de contrabandă (ceea ce corespunde situației de fapt, abuzul de încredere consumându-se anterior înstrăinării bunurilor), în hotărâre existând mențiunea expresă că toate infrațiunile au fost comise în concurs real.

Înalta Curte reține că urmarea imediată a săvârșirii de către inculpați a infrațiunii de abuz de încredere constă în modificarea, prin acțiunile abuzive de însușire, a situației bunurilor transportate. Acestea au ieșit din sfera de stăpânire a proprietarului, care, în baza contractului de transport, le încredințase inculpaților fiind plasate în regim de tranzit vamal, și au trecut în sfera de stăpânire a acestora.

Astfel cum s-a arătat anterior, regimul de tranzit vamal/unional permite circulația mărfurilor neunionale fără a fi supuse taxelor, de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii. Urmare a însușirii frauduloase, regimul bunurilor s-a schimbat, acestea părăsind tranzitul vamal în care se aflau, fiind sustrate, prin comiterea abuzului de încredere, regimului care permitea libera lor circulație între punctele vamale.

În aceste circumstanțe, Înalta Curte constată că situația premisă a infrațiunii de contrabandă prev. de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, respectiv existența unor mărfuri aflate în tranzit vamal, nu mai era îndeplinită în cauză la momentul înstrăinării bunurilor de către inculpați.

Principiul neutralității fiscale precum și împrejurarea că o persoană care deține bunuri în interiorul Uniunii Europene, indiferent de modalitatea de dobândire, datorează taxe și impozite, invocate de Ministerul Public cu ocazia dezbaterilor, nu conduc și la reținerea infrațiunii de contrabandă prev. de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006.

Mărfurile au devenit purtătoare de taxe și impozite în urma comiterii infrațiunii de abuz de încredere, total independent de acțiunile ulterioare ale inculpaților de înstrăinare, prin vânzare, a întregii cantități de miez de nucă.

Similar, S.C. SL S.A. a fost obligată la plata taxelor vamale, T.V.A., precum și dobânzi și penalități, întrucât mărfurile plasate sub regim vamal nu au mai fost prezentate biroului vamal de destinație în termenul stabilit, respectiv data de 08.12.2014. Indiferent dacă cei doi inculpați vindeau sau nu

bunurile însușite, S.C. SL S.A. datora aceste taxe, conform art. 79 alin. 1 lit. b din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, potrivit căruia, în cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării obligației stabilită în legislația vamală cu privire la destinația finală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii.

Ca atare, instanța de recurs în casație constată că, în realitate, S.C. SL S.A. este subiect pasiv adiacent al infracțiunii de abuz de încredere, întrucât însușirea bunurilor transportate a avut consecințe și în ceea ce o privește, care, în calitatea sa de titular al regimului de tranzit vamal, prin neprezentarea mărfurilor la biroul de destinație, a fost obligat la plata datoriei vamale incidente în cuantum total de 187.204 lei.

În raport de considerentele anterioare, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază întemeiate criticile formulate, în cauza nefiind îndeplinite condițiile de tipicitate obiectivă ale infracțiunii de contrabandă prev. de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, întrucât, la momentul vânzării mărfurile nu se mai aflau în regim de tranzit vamal.

În ceea ce privește susținerile referitoare la lipsa calității de subiect activ a inculpaților, Înalta Curte reține că infracțiunea analizată nu presupune un subiect activ calificat, fapta putând fi comisă de orice persoană, iar toate apărările formulate sub acest aspect se centrează tot pe lipsa situației premisă, anterior constatată, astfel că nu se impune o analiză distinctă.

Conform prevederilor art. 438 alin. 1 pct. 7 C.proc.pen., hotărârile sunt supuse casării dacă „*inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală*”. Față de cele anterior expuse, reținând incidența în cauză a acestui caz de casare, în temeiul dispozițiilor art. 448 alin. 1 pct. 2 lit. a ultima teză C.proc.pen., Înalta Curte va admite recursurile în casație formulate de inculpații Y și X.

Va casa, în totalitate, decizia penală atacată și, în parte, sentința penală nr... din data de ... 2020 a Judecătorei Zalău, și, în urma descontopirii pedepselor rezultante în pedepsele componente, rejudecând, în baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen., va dispune achitarea inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006.

În temeiul art. 38 alin. 1 raportat la art. 40 C.pen., art. 39 alin. 1 lit. b C.pen., va contopi pedepsele de 1 an închisoare, 1 an și 3 luni închisoare aplicate inculpatului Y în prezenta cauză cu pedepsele de 1 an închisoare și de 1 an închisoare aplicate prin sentința penală nr. SP a Judecătorei Șimleu Silvaniei, pronunțată în dosarul nr. 18..., definitivă la data de ..., prin decizia penală nr. A a Curții de Apel Cluj, în pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 3 luni închisoare, la care va adăuga un spor de 1/3 din celelalte pedepse (3 pedepse în cuantum de câte 1 an închisoare), respectiv 1 an închisoare, inculpatul urmând să execute pedeapsa rezultantă de 2 ani și 3 luni închisoare.

În temeiul art. 38 alin. 1 C.pen. raportat la art. 39 alin. 1 lit. b C.pen., va contopi pedepsele în pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 3 luni închisoare, la care va adăuga un spor de 1/3 din cealaltă pedeapsă (de 1 an închisoare), respectiv 4 luni

închisoare, inculpatul X urmând să execute pedeapsa rezultantă de 1 an și 7 luni închisoare.

Soluția de achitare nu va determina însă lăsarea nesoluționată a acțiunii civile formulată de S.C. SL S.A., conform art. 25 alin. 5 C.procpen., având în vedere constatările instanței de recurs în casație cu privire la calitatea acesteia de subiect pasiv adiacent al infracțiunii de abuz în serviciu. Din această perspectivă, obligarea inculpaților la despăgubiri civile către S.C. SL S.A. este consecința condamnării acestora pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 238 C.pen., astfel că nu se impune desființarea hotărârii și sub acest aspect.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței penale nr... din data de ... 2020 a Judecătorei Zalău, pronunțată în dosarul nr...

Va dispune anularea formelor de executare emise în baza sentinței penale nr.../2020 a Judecătorei Zalău și emiterea unor noi forme de executare conform prezentei hotărâri.

Conform dispozițiilor art. 275 alin. 3 C.procpen., cheltuielile judiciare determinate de soluționarea recursurilor în casație vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite recursurile în casație formulate de inculpații Y și X împotriva deciziei penale nr. ... din data de ... 2021 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, pronunțată în dosarul nr. ...

Casează, în totalitate, decizia penală atacată și, în parte, sentința penală nr... din data de ... 2020 a Judecătorei Zalău, pronunțată în dosarul nr. ... și, rejudecând:

I. Descontopește pedeapsa rezultantă de *6 ani și 5 luni închisoare* și 3 ani pedeapsă complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g C.pen. aplicate inculpatului Y, pe care le repune în individualitatea lor, după cum urmează:

- pedeapsa de 1 an închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz de încredere, prevăzută de art. 238 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 396 alin. 10 C.procpen.;

- pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune privind asigurările, prevăzută de art. 245 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 396 alin. 10 C.procpen.;

- pedeapsa de 5 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006 și art. 396 alin. 10 C.procpen. și 3 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa funcția de administrator a unei persoane juridice, de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunilor) C.pen.;

- pedepsele de 1 an închisoare și 1 an închisoare aplicate prin sentința penală nr. SP a Judecătorei Șimleu Silvaniei, pronunțată în dosarul ..., definitivă prin decizia penală nr. ... a Curții de Apel Cluj la data de ...

În baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen., achită pe inculpatul Y pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006.

În temeiul art. 38 alin. 1 raportat la art. 40 C.pen., art. 39 alin. 1 lit. b C.pen., contopește pedepsele de 1 an închisoare, 1 an și 3 luni închisoare aplicate inculpatului Y în prezenta cauză cu pedepsele de 1 an închisoare și de 1 an închisoare aplicate prin sentința penală nr. SP a Judecătorei Șimleu Silvaniei, pronunțată în dosarul nr. ..., definitivă la data de ..., prin decizia penală nr... a Curții de Apel Cluj, în pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 3 luni închisoare, la care adaugă un spor de 1/3 din celelalte pedepse (3 pedepse în cuantum de câte 1 an închisoare), respectiv 1 an închisoare, inculpatul urmând să execute pedeapsa rezultantă de 2 ani și 3 luni închisoare.

II. Descontopește pedeapsa rezultantă de 5 ani și 9 luni închisoare și 3 ani pedeapsă complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b C.pen. aplicate inculpatului X, în pedepsele componente, pe care le repune în individualitatea lor, după cum urmează:

- pedeapsa de 1 an închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz de încredere, prevăzută de art. 238 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 396 alin. 10 C.proc.pen.;

- pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune privind asigurările, prevăzută de art. 245 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 396 alin. 10 C.proc.pen.;

- pedeapsa de 5 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006 și art. 396 alin. 10 C.proc.pen. și 3 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b C.pen.

În baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen., achită pe inculpatul X pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 270 alin. 2 lit. c din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006.

În temeiul art. 38 alin. 1 C.pen. raportat la art. 39 alin. 1 lit. b C.pen., contopește pedepsele în pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 3 luni închisoare, la care adaugă un spor de 1/3 din cealaltă pedeapsă (de 1 an închisoare), respectiv 4 luni închisoare, inculpatul urmând să execute pedeapsa rezultantă de 1 an și 7 luni închisoare.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale nr... din data de ... 2020 a Judecătorei Zalău, pronunțată în dosarul nr...

Dispune anularea formelor de executare emise pe numele inculpaților Y și X în baza sentinței penale nr... din data de ... 2020 a Judecătorei Zalău, pronunțată în dosarul nr. ... , definitivă prin decizia penală nr. ... din data de ... 2021 a Curții de Apel

Cluj – Secția Penală și de Minori, pronunțată în dosarul nr... și emiterea unor noi forme de executare conform prezentei hotărâri.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi ... 2021.

PREȘEDINTE,
LR

JUDECĂTOR,
LV

JUDECĂTOR,
IA

MAGISTRAT-ASISTENT,
MI

Red./tehnored. L.R.

2 exemplare

Jud. fond – CAM Ș; Jud. apel – MȘ, AC (red.)

M.B. ... 2021